

ใบความรู้เรื่อง การเขียนพรรณนา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สรรพปัญญาล้ำฝีมือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง สืบสานพรรณนา (๓)
รายวิชา ภาษาไทย ๒ รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

การเขียนพรรณนา

การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียนด้วยจุดประสงค์ที่จะกล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยถ้อยคำพรรณนาที่ไพเราะเหมาะสมเพื่อให้เห็นภาพให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจ มีกลวิธีที่สำคัญ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ส่วนประกอบของสิ่งที่พรรณนา เพื่อให้ได้รายละเอียดที่สำคัญ และพิจารณาความสัมพันธ์ของรายละเอียดที่วิเคราะห์ได้นั้น เพื่อจะได้นำมาพรรณนาให้เกี่ยวเนื่องเป็นสิ่งเดียวกัน

๒. พรรณนาโดยเน้นลักษณะเด่น เพื่อให้ทราบทันทีว่าพรรณนาอะไร แต่ลักษณะประกอบก็ต้องพรรณนาร่วมด้วย เพื่อให้ภาพหรืออารมณ์ที่พรรณนานั้นด้วย

คำแสดงการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว

- เรือแล่นฉิวมาตามคลอง
- เธอก้าวฉับ ๆ ไปที่ห้องโถง

คำแสดงจำนวนมาก

- บริเวณท่าเรือตึกคึกคักตอนเที่ยง ๆ
- ใบไม้หล่นเกลื่อนเต็มสนาม

คำแสดงลักษณะต่าง ๆ

- ผลไม้ที่ปอกนั้นเป็นชิ้นพอดีคำ

คำแสดงเสียง

- น้ำแข็งกระทบแก้วดังกรังกริ่ง
- มะม่วงสุกหล่นดังตุ๊บ

คำแสดงสี

- สะตอสีเขียวสด
- เสื้อสีไข่มุก

๓. เลือกใช้ถ้อยคำพรรณนาให้เหมาะสมทั้งเสียงและความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านผู้ฟังได้ทั้งสุนทรียรสและอรรถรส คือ รสไพเราะแห่งถ้อยคำและเนื้อความซึ่งจะทำให้เกิดจินตภาพและความสะท้อนอารมณ์

อาจจะใช้อุปมาและสัญลักษณ์ในที่ที่เหมาะสม เพราะอุปมาจะช่วยให้เกิดจินตภาพได้ง่ายขึ้น และสัญลักษณ์นอกจากจะใช้แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วยังมีความหมายกว้างไกลกว่าความหมายตรงตัวของคำนั้น

ถ้านำมาใช้ให้เหมาะสมกับบริบท ก็จะทำให้การพรรณนามีชีวิตจิตใจน่าอ่าน และช่วยให้ผู้อ่านผู้ฟังรับรู้ความหมายของสิ่งที่ป็นนามธรรมได้ดียิ่งขึ้น เช่น ให้ ร่ม เป็นสัญลักษณ์แทนที่ พักพิง ทำให้เข้าใจความหมายของที่พักพิงดียิ่งขึ้นว่าให้ความรู้สึกที่ร่มเย็นเป็นสุขได้อย่างไร

